

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Hvad siger Bibelen om godt og ondt? — Fundamentet · KJV-skrifter med Strong's numre

THE FOUNDATION · THE ORIGINAL STUDY, SET IN THE ANCIENT ORDER

Godt og ondt — Grundlæggende bibelsk lære

ÅBNINGSORD

To hver eneste person under himlen står to ting: liv og godt på den ene side, død og ondt på den anden. Herren ønsker, at hans folk, når de er blevet fuldvoksne, skal øve deres sanser til at kunne skelne de to fra hinanden. Se nøje på de mennesker, der gør ondt, thi Skriften viser dem tydeligt. De forstår at gøre ondt, men har ingen kundskab om at gøre godt. De lægger onde planer med vilje. De vænner sig så meget til det, at det bliver en del af dem, som deres eget skind. Til sidst kan de ikke engang sove, uden de har gjort noget ondt. Hvor begyndte et sådant hjerte? Gå tilbage til lysthaven. Der stod livets træ, og der stod kundskabens træ om godt og ondt, og der var ét klart bud. Slangen sagde, at døden ikke ville komme, og at deres øjne skulle blive åbnet. Kvinden så, tog, spiste og gav; og deres begges øjne blev virkelig åbnet. Men den kundskab gav dem mere, end de kunne bære. De kendte det gode, men havde ingen kraft til at gøre det. De kendte det onde, men havde ingen kraft til at stå det imod. Skam kom, og frygt kom, og de skjulte sig for det åsyn, de var skabt til at stå foran. Inden få slægter var enhver tanke, der blev formet i menneskets hjerte, vendt mod det onde alle dage, og det bedrøvede Herren i hans hjerte. Men da dommen var overstået, byggede en mand et alter, og Herren indåndede offerets duft og talte et løfte i sit hjerte. Hvordan vidste Noa, at et offer kunne svare på det onde? Behold dette spørgsmål til sidst, thi det besvares ved et andet træ, ved et andet offer, én gang for alle. Løftet står fast: hvo, som vil høre, skal leve i tryghed og skal have ro fra frygten for det onde. Søg det ud.

TRE SPØRGSMÅL DENNE STUDIE BESVARER:

1. Hvad er de to ting, der står foran hvert menneske i dag, og hvilken slags hjerte skaber det onde?
2. Hvad gjorde kundskaben om godt og ondt i manden og kvinden, og hvorfor skjulte de sig for Herrens ansigt?
3. Da hvert af det menneskelige hjertes forsæt kun var ondt hele tiden, hvad svarede det onde, og hvem skal hvile fra frygt for det onde?

GRÆSKE NØGLEORD

- “skelne” — **G1253 diakrisis** — en skelnen, en dømmen imellem
hele studiet i ét ord: sanser trænet til at kunne skelne mellem både godt og ondt (Hebræerne 5:14)
- “sanser” — **G145 aistheterion** — den evne til at opfatte, sansen
sansning vokser ved at blive brugt — sanserne skal trænes op
- “god” — **G2570 kalos** — god, ærlig, værdig
den gode ting et fuldvoksnet menneske er i stand til at skelne
- “ond” — **G2556 kakos** — ond, dårlig, skadelig
den ondskab et fuldvoksnet menneske er i stand til at skelne og afvise
- “træ” — **G3586 xylon** — træ, et træ, en stav
ved et træ kom den kundskab, der var mere, end mennesket kunne bære; på et træ blev hans synder båret (1 Peter 2:24)

HEBRAISKE NØGLEORD

- “ond” — **H7451 ra** — ond, dårlig, modgang, lidelse, elendighed
ordet i hele studiet, sat igen og igen op imod det gode
- “god” — **H2896 towb** — god, behagelig, vel
sat foran os med livet (5 Mosebog 30:15) — hvad Herren kalder godt, er i sandhed godt
- “kende” — **H3045 yada** — at vide, at opfatte, at skelne
at kende godt og ondt — slangens ord, og menneskets byrde
- “viden” — **H1847 daath** — kundskab, skelneevne
navnet på træet — kundskabens træ om godt og ondt
- “angst” — **H3372 yare** — at frygte, at være bange; at ærefrygte
Frugten af ulydighed: Jeg blev bange og skjulte mig
- “nærvær” — **H6440 panim** — ansigtet, åsynet
at gemme sig for hans åsyn er at gemme sig for hans ansigt
- “tillid” — **H982 batach** — at stole, at have tillid, at føle sig tryk
svaret mod frygt: den dag jeg er bange, vil jeg forlade mig på dig (Salme 56:3)
- “nød” — **H6869 tsarah** — trængsel, lidelse, angst
den snævre plads det onde lukker et menneske inde i (Ordsprogene 1:27)
- “kval” — **H6695 tsuqah** — nød, angst
trykket fra fjenden på sjælen (Proverbs 1:27)
- “vant” — **H3928 limmud** — undervist, brugt
ondt lært, indtil det er som en persons egen hud (Jeremias 13:23)
- “fantasi” — **H3336 yetser** — fantasi, sindstilstand, hensigt
hvad Gud såg i menneskets hjerte før syndfloden, og efter den (Genesis 6:5; 8:21)

ÅBNINGSANKER

HEBRÆERNE 5:14 men for de fuldkomne er den faste Føde, for dem, som på Grund af deres Erfaring have Sanserne øvede til at skelne mellem godt og ondt. **[G2556 kakos ■] [G2570 kalos ■] [G1253 diakrisis ■] [G145 aistheterion ■]**

DEN FASTE FØDE = DE FULDKOMNE → SANSENE ØVEDE VED VANE TIL AT SKELNE MELLEM GODT OG ONDT.

(Mine personlige tanker — dette er rammen for hele studiet: godt og ondt nævnes sammen i Skriften. Ikke at et menneske skal smage det onde, men at sanserne skal øves til at kende forskel og forkaste det. Studiet ser først på de mennesker, der

gør ondt, dernæst på haven, hvor kundskaben trådte ind, og til sidst på alteret, hvor det onde blev besvaret.)

I. LIVET OG DET GODE, DØDEN OG DET ONDE — DE TO SAT FOR DIG

A. 5 MOSEBOG 30:15 Se, jeg forelægger dig i Dag Livet og Lykken, Døden og Ulykken! **[H7451 ra ■]**
[H2896 towb ■]

SAT FOR DIG DENNE DAG: LIV + GODT → DØD + ONDT.

(Mine personlige tanker — det onde, ra (H7451, evil), nævnes som det modsatte af det gode, towb (H2896, good), igen og igen gennem Skriften. De to er stillet side om side, så et menneske kan lære at kende forskel på dem, ligesom lyset blev skilt fra mørket.)

B. MIKAS 3:1 Da sagde jeg: Hør dog, I Jakobs Høvdinger, I Dommere af Israels Hus! Kan Kendskab til Ret ej ventes af eder **[H7451 ra ■]** **[H2896 towb ■]** **[H3045 yada ■]** (2) I, som hader det gode og elsker det onde, I, som flår Huden af Folk og Kødet af deres Ben

ER DET IKKE FOR JER AT KENDE DOMMEN? → SOM HADER DET GODE OG ELSKER DET ONDE.

C. ORDSPROGENE 1:24 Fordi jeg råbte og I stod imod, jeg vinked og ingen ænsed det **[H6695 tsuqah ■]** **[H6869 tsarah ■]** (25) men I lod hånt om alt mit Råd og tog ikke min Revselse til jer (26) derfor ler jeg ved eders Ulykke, spotter, når det, I frygter, kommer (27) når det, I frygter, kommer som Uvej, når eders Ulykke kommer som Storm, når Trængsel og Nød kommer over jer. (28) Da svarer jeg ej, når de kalder, de søger mig uden at finde

JEG HAR KALDT, OG I HAR VÆGRET EDER → DA SKULLE DE KALDE, MEN JEG VIL IKKE SVARE.

(Mine personlige tanker — nød, tsarah (H6869, nød), kommer fra en rod, der betyder snæver: sjælens trange, indelukkede sted under belejring. Angst, tsuqah (H6695, angst), er det pres, som denne belejring udøver. Ind i dette snævre mørke bringer Herren sin frelses lys, hvis et menneske vil høre.)

D. ORDSPROGENE 1:29 fordi de hadede Kundskab og ikke valgte HERRENS Frygt; **[H7451 ra ■]** **[H8085 shama ■]** **[H1847 daath ■]** (30) mit Råd tog de ikke til sig, men lod hånt om al min Revselse. (31) Frugt af deres Færd skal de nyde og mættes med egne Råd; (32) thi tankeløses Egensind bliver deres Død, Tåbers Sorgløshed bliver deres Undergang; (33) men den, der adlyder mig, bor trygt, sikret mod Ulykkens Rædsel.

DE HADEDE KUNDSKAB + VALGTE IKKE HERRENS FRYGT → MEN DEN, SOM HØRER MIG, SKAL BO TRYGT OG VÆRE STILLE FOR ULYKKENS SKRÆK.

E. ESAJAS 5:20 Ve dem, der kalder ondt for godt og godt for ondt, gør Mørke til Lys og Lys til Mørke, gør beskt til sødt og sødt til beskt! **[H2896 towb ■]** **[H7451 ra ■]**

VE = ONDT KALDT GODT + GODT KALDT ONDT → MØRKE SAT FOR LYS.

II. MÆNDENE DER GØR DET ONDE — FIRE KENDETEGN, OG DE RETFÆRDIGES VEJ

A. JEREMIAS 4:22 Thi mit Folk er tåbeligt, kender ej mig, de er dumme Sønner og uden Indsigt; de er vise til at gøre det onde, men Tåber til det gode. **[H3045 yada ■]**

WISE TIL AT GØRE DET ONDE + TIL DET GODE HAR DE INGEN INDSIGT = DE KENDER EJ MIG.

B. ORDSPROGENE 24:8 Den, der har ondt i Sinde, kaldes en rænkefuld Mand. **[H2803 chashab ■]**
DEN, SOM TÆNKER UD AT GØRE ONDT = ET SKADEFRYDENDE MENNESKE.

C. JEREMIAS 13:23 Hvis en Neger kunde skifte sin Hud, en Panter sine Striber, så kunde og I gøre godt, I Mestre i ondt! **[H3928 limmud ■]**

MESTRE I ONDT = NEGERENS HUD + PANTERENS STRIBER, IKKE FORANDRET.

D. ORDSPROGENE 4:14 Kom ikke på gudløses Sti, skrid ej frem ad de ondes Vej. **[H7451 ra ■]** (15) sky den og følg den ikke, vig fra den, gå udenom; (16) thi de sover ikke, når de ikke har syndet, og Søvnens flyr dem, når de ej har bragt Fald. (17) Thi de æder Gudløsheds Brød og drikker Urettens Vin.

GÅ IKKE IND + VEND DIG BORT FRA DEN → THI DE SOVER IKKE, UDEN DE HAR GJORT NOGET ONDT.

E. ORDSPROGENE 4:18 [19] Gudløses Vej er som Mørket, de skønner ej, hvad de snubler over (19) [18]* men retfærdiges Sti er som strålende Lys, der vokser i Glans til højlys Dag: { [*V. 18 og 19 er ombyttet for

Meningens skyld.] }

DEN RETFÆRDIGES VEJ = ET SKINNENDE LYS, DER TILTAGER MERE OG MERE INDTIL DEN FULDE DAG → DE UGUDELIGES VEJ = MØRKE.

(Mine personlige tanker — dette er kendetegnene på mennesker, der gør ondt. De mangler kundskaben til at gøre godt. De planlægger skade med vilje. De værner sig så meget til det, at det bliver som deres eget skind. Til sidst kan de ikke sove, medmindre de har gjort noget forkert. Og en del af det, de ikke formår at forstå, er dette: de ser ikke, før det er for sent, den skade de gør på deres egen sjæl.)

III. PENTATEUKEN — 1. MOSEBOG: TRÆET, SYNDEFALDET OG DET ONDE HJERTE

A. 1 MOSEBOG 2:8 Derpå plantede Gud HERREN en Have i Eden ude mod Øst, og der satte han Mennesket, som han havde dannet; **[H7451 ra ■] [H1847 daath ■] [H2896 towb ■]** (9) Og Gud HERREN lod af Agerjorden fremvokse alle Slags Træer, en Fryd at skue og gode til Føde, desuden Livets Træ, der stod midt i Haven. og Træet til Kundskab om godt og ondt.

HVERT TRÆ, LYSTELIGT AT SE TIL OG GODT AT ÆDE AF + LIVETS TRÆ + TRÆET TIL KUNDSKAB OM GODT OG ONDT.

(Mine personlige tanker — læg mærke til træerne. Ethvert træ var godt at spise af. Så stod livets træ for sig selv. Og træet til kundskab om godt og ondt stod også for sig selv. To træer stod i midten, og kun ét var forbudt.)

B. 1 MOSEBOG 2:15 Derpå tog Gud HERREN Adam* og satte ham i Edens Have til at dyrke og vogte den. { [*betyder Menneske.] }

HERREN GUD TOG MANDEN + SATTE HAM I HAVEN → FOR AT DYRKE DEN OG VOGTE DEN.

C. 1 MOSEBOG 2:16 Men Gud HERREN bød Adam: “Af alle Træer i Haven har du Lov at spise **[H7451 ra ■] [H2896 towb ■] [H1847 daath ■]** (17) kun af Træet til Kundskab om godt og ondt må du ikke spise; den Dag du spiser deraf, skal du visselig dø!”

AF ALLE TRÆER HAR DU LOV AT SPISE → MEN IKKE AF TRÆET TIL KUNDSKAB OM GODT OG ONDT → DEN DAG DU SPISER DERAf, SKAL DU VISSelig DØ.

(Mine personlige tanker — Herren gav meget: af ETHVERT træ, æd frit. Han forbød kun ét træ. Og befalingen blev givet til MANDEN, fordi kvinden endnu ikke var formet.)

D. 1 MOSEBOG 3:1 Men Slangen var træskere end alle Markens andre Dyr, som Gud HERREN havde gjort og den sagde til Kvinden: “Mon Gud virkelig ham sagt: I må ikke spise af noget Træ i Haven?” **[H3045 yada ■]** (2) Kvinden svarede: “Vi har Lov at spise af Frugten på Havens Træer; (3) kun af Frugten fra Træet midt i Haven, sagde Gud, må I ikke spise, ja, I må ikke røre derved, thi så skal I dø!” (4) Da sagde Slangen til Kvinden: “I skal ingenlunde dø; (5) men Gud ved, at når I spiser deraf, åbnes eders Øjne, så I blive som Gud til at kende godt og ondt!”

GUD HAR SAGT → SLANGEN SAGDE: I SKAL INGENLUNDE DØ + I SKAL BLIVE SOM GUD, VIDENDE HVAD GODT OG ONDT ER.

E. 1 MOSEBOG 3:6 Kvinden blev nu var, at Træet var godt at spise af, en Lyst for Øjnene og godt at få Forstand af; og hun tog af dets Frugt og spiste og gav også sin Mand, der stod hos hende, og han spiste. **[H3045 yada ■] [H2896 towb ■]** (7) Da åbnedes begges Øjne, og de kendte, at de var nøgne. Derfor syede de Figenblade sammen og bandt dem om sig.

HUN SÅ + TOG + SPISTE + GAV → DERES BEGGES ØJNE ÅBNEDES, OG DE KENDTES VED, AT DE VAR NØGNE.

(Mine personlige tanker — der var ingen skam før dette. Kundskaben kom, og det første, den viste dem, var deres egen nøgenhed. Kundskab om godt og ondt, uden kraft mod det onde, frembringer skam.)

F. 1 MOSEBOG 3:8 Da Dagen blev sval, hørte de Gud HERREN vandre i Haven, og Adam og hans Hustru skjulte sig for ham inde mellem Havens Træer. **[H6440 panim ■] [H7307 ruach ■]**

DE HØRTE HERREN GUDS RØST → OG SKJULTE SIG FOR HERREN GUDS ANSIGT.

(Mine personlige tanker — nærvær er panim (H6440, nærvær), ansigtet. Ulydighed gjorde, at de skjulte sig fra det ansigt, de var skabt til at stå foran. Og "på dagens kølige tid" er; på hebraisk, dagens vind.)

G. 1 MOSEBOG 3:9 Da kaldte Gud HERREN på Adam og råbte: “Hvor er du?” **[H3372 yare ■]** (10) Han svarede: “Jeg hørte dig i Haven og blev angst, fordi jeg var nøgen, og så skjulte jeg mig!”

JEG HØRTE DIN RØST + JEG BLEV ANGST, FORDI JEG VAR NØGEN → OG JEG SKJULTE MIG.

(Mine personlige tanker — bange, yare (H3372, bange): den første frygt i hele Skriften følger den første ulydighed. Frygten trådte ind sammen med kundskaben om det onde.)

H. SALME 56:4–56:5 (KJV 56:3-4) Når jeg gribes af Frygt, vil jeg stole på dig **[H982 batlach ■]** **[H3372 yare ■]** (4) og med Guds Hjælp skal jeg prise hans Ord. Jeg stoler på Gud, jeg frygter ikke, hvad kan Kød vel gøre mig?

NÅR JEG ER BANGE = JEG VIL SÆTTE MIN LID TIL DIG → JEG VIL IKKE FRYGTE, HVAD KØD KAN GØRE MIG.

I. SALME 56:12 (KJV 56:11) Jeg stoler på Gud, jeg frygter ikke, hvad kan et Menneske gøre mig? **[H3372 yare ■]** **[H982 batlach ■]**

TILLID SAT TIL GUD = JEG FRYGTER IKKE, HVAD ET MENNESKE KAN GØRE MIG.

(Mine personlige tanker — sæt de to linjer fra denne ene salme side om side. Først: "den tid jeg frygter, vil jeg forlade mig på dig." Videre: "jeg vil ikke være bange." Tilliden står mellem de to — viljen sat over frygten, til at vogte hjertet. Dette svarer på Adams "jeg frygtede, og jeg skjulte mig": ikke at skjule sig for nærværet, men at forlade sig på ordet.)

J. 1 MOSEBOG 3:22 Men Gud HERREN sagde: "Se, Mennesket er blevet som en af os til at kende godt og ondt. Nu skal han ikke række Hånden ud og tage også af Livets Træ og spise og leve evindeligt!" **[H3045 yada ■]** (23) Så forviste Gud HERREN ham fra Edens Have, for at han skulde dyrke Jorden, som han var taget af; (24) og han drev Mennesket ud, og østen for Edens Have satte han Keruberne med det glimtende Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ.

MENNESKET ER BLEVET SOM EN AF OS TIL AT KENDE GODT OG ONDT → DREVET UD + ET FLAMMENDE SVÆRD, TIL AT VOGTE VEJEN TIL LIVETS TRÆ.

(Mine personlige tanker — noget i kundskaben om godt og ondt gav mennesket mere, end det kunne bære. Dets kundskab gik ud over dets kraft. Det kunne nu kende det gode, men ikke gøre det. Det kunne kende det onde, men ikke stå det imod. Og sværdet vogtede vejen til livets træ, for at det ikke skulle æde og leve evigt i den brudte tilstand.)

K. 1 MOSEBOG 6:5 Men HERREN så, at Menneskenes, Ondskab tog til på Jorden, og at deres Hjerters Higen og Tragten kun var ond Dagen lang. **[H6087 atsab ■]** **[H7451 ra ■]** **[H3336 yetser ■]** (6) Da angrede HERREN, at han havde gjort Menneskene på Jorden, og det. skar ham i Hjertet.

HVERT PÅFUND AF HANS HJERTES TANKER = KUN ONDT BESTANDIGT → OG DET GJORDE HAM HJERTELIG BEDRØVET.

(Mine personlige tanker — forestilling er yetser (H3336, forestilling), det som er formet: de hensigter og lyster, som formes i hjertet. Gud så ondskaben, som er frugten af det onde. Det onde kommer fra hjertets formede hensigter. Og det bedrøvede ham i hans hjerte. Selv nu, når Helligånden bedrøves, er det fordi onde tanker, lyster og hensigter holdes indeni.)

L. 1 MOSEBOG 8:20 Derpå byggede Noa HERREN et Alter og tog nogle af alle de rene Dyr og Fugle og ofrede Brændofre på Alteret. **[H7451 ra ■]** **[H3336 yetser ■]** **[H7381 reyach ■]** **[H5207 nichoach ■]** **[H5930 olah ■]** (21) Og da HERREN indåndede den liflige Duft, sagde han til sig selv: "Jeg vil aldrig mere forbande Jorden for Menneskenes Skyld, thi Menneskehjertets Higen er ond fra Ungdommen af, og jeg vil aldrig mere tilintetgøre alt, hvad der lever, således som jeg nu har gjort! (22) Herefter skal, så længe Jorden står, Sæd og Høst, Kulde og Hede, Sommer og Vinter, Dag og Nat ikke ophøre!"

NOA OFREDE BRÆNDOFRE → HERREN DUFTEDEN DEN LIFLIGE DUFT → JEG VIL IKKE MERE FORBANDE JORDEN.

(Mine personlige tanker — et spørgsmål, det er værd at udforske: hvordan vidste Noa, at han skulle ofre? Hørte han en stemme? Havde offeret noget at gøre med det onde? Menneskets hjerte var stadig ondt fra dets ungdom. Alligevel, da brændofferet blev bragt, talte Herren fred i hans hjerte, som om kun et offer kunne svare på det onde, for ilden fortærede offeret. Hold spørgsmålet. Skriften besvarer det ved et andet træ.)

AFSLUTNING

ORDSPROGENE 1:33 men den, der adlyder mig, bor trygt, sikret mod Ulykkens Rædsel. **[H7451 ra ■]** **[H8085 shama ■]**

HVO SOM HØRER = BO TRYGT + ROLIG FRA FRYGT FOR ONDT.

1 PETER 2:24 han, som selv bar vore Synder på sit Legeme op på Træet, for at vi, afdøde fra vore Synder, skulle leve for Retfærdigheden, han, ved hvis Sår I ere blevne lægte. **[G3586 xylon ■]** **[G399 anaphero ■]**

HAN BAR VORE SYNDER PÅ SIT LEGEME OP PÅ TRÆET → AFDØDE FRA VORE SYNDER, LEVE FOR RETFÆRDIGHEDEN + VED HVIS SÅR I ERE BLEVNE LÆGTE.

(Mine personlige tanker — spørgsmålet om Noas alter besvares her. Ved et træ kom kundskaben om det onde. På et træ blev det onde båret bort. Det offer, Noa strakte sig efter, forsynede Gud selv: sig selv, sit eget legeme, ét offer. Hvem der lytter, skal få hvile fra frygten for det onde, for det onde er blevet besvaret.)

ØVELSESQUIZ

- 1. 5 Mosebog 30:15 — Se, jeg forelægger dig i Dag Livet og Lykken, Døden og Ulykken!**
 - a) kun velsignelse og forbandelse
 - b) livet og lykken, og døden og ulykken
 - c) loven og budet
- 2. Genesis 2:16-17 — Af alle Træer i Haven har du Lov at spise kun af:**
 - a) livets træ
 - b) alle træer, som var lystelige at se på
 - c) træet til kundskab om godt og ondt
- 3. Ordsprogene 1:33 — Hvem skal bo trygt, sikret mod Ulykkens Rædsel?**
 - a) men den, der adlyder mig
 - b) de, der søger mig tidligt
 - c) de enfoldige, i deres velstand
- 4. Jeremias 13:23 — I, som er vante til at gøre ondt, kan gøre godt, så snart:**
 - a) de bliver undervist i at gøre godt
 - b) Negeren kan skifte sin hud, og panteren sine striber
 - c) deres skørter bliver blottet
- 5. Genesis 3:8 — Adam og hans hustru skjulte sig for:**
 - a) HERREN Guds nærvær, mellem Havens Træer
 - b) det flammende sværd øst for haven
 - c) slangens stemme
- 6. Genesis 3:22-24 — Hvorfor blev mennesket drevet ud af haven?**
 - a) for at han ikke igen skulle spise af træet til kundskab om godt og ondt
 - b) fordi slangen endnu var i haven
 - c) for at han ikke skulde række Hånden ud og tage også af Livets Træ og spise og leve evindeligt
- 7. 1 Mosebog 8:21 — Da HERREN indåndede den liflige Duft, sagde han, at Menneskehjertets Higen er:**
 - a) kun ondt uafladeligt
 - b) ond fra hans ungdom
 - c) vendte sig til at gøre godt

FACIT: 1-b, 2-c, 3-a, 4-b, 5-a, 6-c, 7-b

SÅDAN GRENER DETTE STUDIE SIG UD

→ **HVORDAN SKYGGEN BRINGER LYS: LIVETS TRÆ STOD MIDT I HAVEN (1 MOSEBOG 2:9) → DEN, SOM OVERVINDER, HAM VIL JEG GIVE AT ÆDE AF LIVETS TRÆ (ÅBENBARINGEN 2:7). TRÆET, DER BLEV BEVOGTET AF SVÆRDET, ER ÅBNET IGEN I KRISTUS.**

→ **HVORDAN ORDENE BETYDER NOGET: DEN LIFLIGE DUFT AF NOAS OFFER (GENESIS 8:21) → KRISTUS HAR GIVET SIG SELV SOM EN GAVE OG ET OFFER TIL GUD, TIL EN LIFLIG DUFT (EFESERNE 5:2). DEN DUFT NOA GAV, OPFYLDTE SØNNEN.**

→ **SÅDAN GÆLDER DET FOR DIG: DE SKJULTE SIG FOR HERRENS ANSIGT (1 MOSEBOG 3:8), MEN DE RENE AF HJERTET SKAL SE GUD (MATTHÆUS 5:8), OG HANS TJENERE SKAL SE HANS ANSIGT (ÅBENBARINGEN 22:4). FRYGT SKJULTE ANSIGTET.**

TILLID GENOPRETTER DET (SALME 56:11).

→ **HVORDAN DETTE RØRER HJERTET: HVER TANKE I HJERTETS OVERVEJELSER VAR KUN OND (1 MOSEBOG 6:5) → GUDS ORD ER EN DOMMER OVER HJERTETS TANKER OG OPLÆG (HEBRÆERNE 4:12). DET, SOM BEDRØVEDE HAM DENGANG, RANSAGER ORDET NU.**

HVAD DETTE BETYDER FOR EVIGHEDEN: DEN KUNDSKAB, SOM GIK UD OVER MENNESKETS FORMÅEN, BESVARES AF SANSER, DER VED ØVELSE ER DYGTIGGJORTE TIL AT SKELNE MELLEML GODT OG ONDT (HEBRÆERNE 5:14), OG DEN, SOM HØRER MIG, SKAL BO TRYGGELIG OG SKAL VÆRE ROLIG, UDEN FRYGT FOR ULYKKER (ORDSPROGENE 1:33). DEN FRYGT, SOM KOM IND I HAVEN, BLIVER STILNET I DET LYTTENDE HJERTE.

HVAD SKAL DU GØRE FOR AT BLIVE FRELST?

Se på vores bibelstudie — "Hvad skal jeg gøre for at blive frelst"

SOURCES & CREDITS

Scripture: Danish Bible 1931 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).